

* * *

Ոհ, թող որոտայ կեանքի փոթորիկ,
Ահեղ շանթերով ինձի հարուածէ.
Թող լալ փշրուին յոյսերս քաղցրիկ,
Սև ճակատագիրս թող ինձ հալածէ:

Ես այդ բոլորը սիրով կը տանիմ,
Լուռ և անմըմունջ տոկալով բաղդիս,
Բաւ է, որ միայն սիրտ մը մտերիմ
Վշտակցի ինձ հետ, նոր յոյս տալ հեգիս...

Հրանտ-Վահէ

